

2 AFDEELING. A 's Gravenhage, den 4 Juni 1894.

N° 113

Men wordt verzocht bij de aanhaling van dezen brief, dagteekening, afdeeling en nummer nauwkeurig te vermelden.

4405

Onder terugzending der bijlagen van het schrijven van Uw ambtsworganger aan den mynen dd 20 April 11, 1 afde. n° 4405, heb ik de eer Uw Excellentie mede te deelen, dat ik met genoegen daaraan ontvaard heb, dat de denzigs ~~by myn brief dd 7 Juni en 19 Juli 1893, 2 afde. A nos 221 en 195~~ gemaakte opmerkingen, betreffende het door de Britsche Regering overgelegde counter-draft, by die Regering meerendeels een gunstig onthaal gevonden hebben.

Intusschen blijven er enige punten over waaromtrent nader overleg noodzakelijk blijft en ^{my} het volgende meer te moeten opmerken.

Art II. Sangerien volgens het Britsche Strafrecht en het algemeen niet kan uitgeleerd worden wegens poging tot enig strafbaar feit en slechts dan wanneer die poging, zooals in de nos 1, 16 en 29 een delictum sui generis is.

200

Aan Zijne Excellentie
den Heer Minister van

Buitenlandsche Zaken.

100
niet nullen wijens daarbij diemen meer te leggen.

Door intusschen de laatste zinsnede te doen leidden, gelijkt thans door de Britsche Regering wordt voorgesteld nu geene reciprociteit verkregen warden, vermits door Nederland wijens poging tot elk in dit artikel vermeld feit zouden moeten warden uitgeleverd, terwijl Groot-Brittannië zich slechts in de drie bedoelde gevallen daartoe beregt verklaart. ~~Wij~~ ^{Wij} ~~zouderhalve~~ in die zinsnede „poging” onvermild willen laten en deze in de nos 1, 16 en 29 wenschen behouden te zien. De voorlaatste alinea nu alsdan gelezen worden: „Extradition is also to be granted for participation in any of the afore-said crimes, provided enz.”

Met de nieuw voorgestelde zinsnede: „In the foregoing cases extradition shall take place only when the crime is committed „enz.” kan ^{ons} ~~men~~ ^{er} ~~men~~ wel vereenigen. Daardoor wordt te gemoet gekomen aan velerlei bezwaar, welke uit de verschillende terminologie van enkele strafbare feiten nu kunnen voortspuiten.

Nos 1, a en b van onzen legger. Hoewel na het nadere beoog van de Britsche Regering van ons minder bezwaar nu bestaan deze paragrafen weg te laten, nu ~~men~~ ~~is~~ ~~toch~~ dat dient toch

op.

opgemerkt te worden, dat bij omzifje daarvan Nederland zich niet gerechtigd nu achten deswege uitlevering te vragen, terwijl ook wanneer het feit niet als een politiek misdrijf kan bestempeld worden, een aanvraag van Britsche zijde gedaan, door ons nu behooren te warden afgewezen.

Zij mogen op zich zelf volgens de Britsche Strafwetgeving geen „extradition crimes” zijn, doch schijnen zij, mits geen politieke misdrijven, te vallen onder art. II me. 1 van het Britsche Counter-draft. Bovendien

~~Zoals reeds bij dezerzijds te beoogen delf Juni 1893, 2 afst. A. no. 221, reeds opgemerkt, nu kan~~ ^{men} ~~geweren~~ worden op de omstandigheid dat, hoewel onder onze generieke term „diefstal” val- len de feiten van „larceny, burglary, robbery en piracy”, wij evenmin bezwaar maken deze te wille van Groot-Brittannië in het tractaat speciaal te vermelden.

Met de overige beschouwingen van de Britsche Regering naar aanleiding van de nos 1, 2, 9, 10, 12, 13, 17 en 27 kan ^{men} ~~men~~ ^{ons} ~~men~~ vereenigen, terwijl ^{men} ~~men~~ ^{men} met genoegen ontwaart dat gemelde Regering zich overlegt bij de dezerzijds gemaakte opmerkingen ad nos 6, 11, 21, 22, 26 en 31.

Zoals

Zooals reeds hierboven werd opgemerkt, zal
in de nos 1, 16 en 29 de poging uitdrukkelijk vermeld
dienen te blijven. In no 29 zullen echter, met het oog
op art. 2 no 19 onzer uitleveringswet, de woorden „of
conspiring“ dienen te vervallen, zooals trouwens door
de Pruische Regering reeds is toegegeven.

Art. X. De Pruische Regering vereenigt zich
met art. 9 van onzen legger; dien ten gevolge zal
ook tegen art. 10 van dien legger wel geen berwaar
bestaan, en dit als art. XI willen opnemen.

Mij ~~is~~ betwijfel ^{en} echter of volgens Engelsch recht
diplomatieke vertegenwoordigers en consuls be-
voegd zijn tot voorloopige aanhouding, als be-
doeld in art. 9 onzer uitleveringswet.

Genoemde Regering behoort mitsdien er
op gevezen te worden dat Harerzgeds art. 9 moet
worden aangevuld met de rechterlijke autoriteiten
welke in Groot-Brittannië die bevoegdheid heb-
ben.

Zooals door ~~Uwer Excellentie's ambtsvoering~~
~~terecht~~ wordt opgemerkt, zal met het oog op art. 10
onzer uitleveringswet, ^{zal} de termijn van twintig
dagen voor het moederland moeten behouden
blijven; terwijl het wel nu regelmatig is de ter-
mijn, welke voor de Koloniën zal worden aangenomen,
op te nemen in art. XVIII (zie Beneden). -

op te nemen in art. XIX.

Art. XI en XII. In aansluiting aan de eenzijdig
schrijven dd 19 juli 1893, 2 afst. Amst 195, wil ook
ik mij niet verzetten tegen de artt. XI en XII van
het Pruische counterdraft. Valt een enkel „be-
vel tot aanhouding niet tevens onder den gene-
reiken term „wanant“? Zoo ja, dan zou ~~na~~
dere aanvulling waarop in bedoeld schrijven
werd aangedrongen, overbodig zijn.

Wanneer de Pruische Regering geen
berwaar heeft om art. XII weg te laten, dan kan
ook ik mij niet ^{al. reglating van art. XII} verzetten tegen
gen. Immers, de formaliteiten, waaraan
hier te lande moet worden voldaan, zijn om-
schreven en aangeduid in onze uitleverings-
wet.

Art. XIII. Ik vereenig mij met Uw voorstel
tot weglating van de woorden „In Her
Britannic Majesty's dominions“.

Art. XVII. Nu de Pruische Regering zich
bij art. 15 van onzen legger nietlegt, deel ik
Uw reussijze dat de voor Canada te maken
uitzondering zou kunnen worden opgenomen
in art. XVIII of XIX. Vermits in Engeland
geen rogatoire commies worden afgegeven,

zult.

zal de vermelding daarvan dienen te vervallen.

Wenschelijk is het echter dat akte worde genomen van de desbetreffende verklaring, dat ook zonder uitdrukkelijke bepaling in het verdrag opgenomen, in Groot-Brittannië gevolg zal worden gegeven aan rogatoire commissies uit Nederland.

Terminits volgens het Britsche recht benwaar bestaat tegen de artt. 12 en 13 van onzen legger, zoo meen ik, dat een artikel, houdende breedverklaring van beide mogendheden om elkaarin dere ter wille te zijn, op zich zelf en zonder meer van weinig betekenis zou weren. Ik geloof dan ook, dat zou kunnen volstaan worden met mede te deelen, dat akte genomen wordt van de door de Britsche Regering bydere gedane toezegging.

De beoordeeling van de artt. XVIII en XIX meen ik aan onzen ambtgenoot van Koloniën te moeten overlaten.

Het slotartikel, zooals laatstelijk door de Britsche Regering voorgesteld, zou behoeven te worden ingelascht in art. XX van het Britsche counter-draft.

Ik voeg mede hierby een exemplaar van dat counter-draft, in margine met de pen gewijzigd, zooals het thans, volgens de overen weder

het is juist.

gemaakte concessien, naar ik meen, zal luiden.

Ik heb intusschen de eer Uwe Excellentie te verzoeken, voor alle zekerheid, ook Koningzds de juistheid daarvan te doen nagaan.

Gaarne vernem ik te rijner tijd of tot ondertekening van het onderwerptelyk verdrag zal kunnen waden overgegaan.

De Minister van Justitie,
Vander Kaay